

ARANYODI ZOLTÁN

ÚJJÁSZÜLETÉS

Változások

/részlet/

Mondom nektek, hogy érdemes hinni, kitartani, a csüggedést és a kint elfogadni, átélni, de nem komolyan venni, sőt lehetőség szerint nevetni rajta. Miért is? Mert nem létezik! Csak az elme trükkje. Csak Isten csodálatos játéka veletek, mely próbára teszi a türelmetek és a hitetek. Megmutatja, mekkora az Ő hatalma, megmutatja mekkora örömet, boldogságot tud hozni életetekbe akkor is, amikor a legmélyebbnek hitt szinten vagytok. Megtanítja, ha kitartatok mellette, hogyan lehet törött szárnyakkal is élvezni a repülést egészen addig a pillanatig, míg össze nem forr és meg nem erősödik újra. A legaljáról indultam... az alapoktól, a gödör aljából. Szépen, lassan, de biztosan haladtam felfelé, míg felértem ide, az épületek tetejére. Élezem a magasságot, a csodálatos panorámát, nem szédülök el tőle. Odalent sem csüggedtem, az úton is segítettem lehetőség szerint embertársaimon és itt fent sem szállt fejembe a dicsőség. Hálát adok minden nap azért, amim van, elfogadom és megköszönöm azt, amit kapok A jót is, a rosszat is. Ám van, akiknek ez nem tetszik. Fáj nekik az öröm, a boldogság külső látványa és magukban nem találva azt hiszik, ha elveszik a másiktól, az az övék lesz. De itt a hatalmas tévedés! Ez nem így van! Bármit adtok, megsokszorozódik. Akik a másét kívánják, azoknak még kevesebb lesz. Ilyen egyszerű. Egy pillanatra, egy röpke időre vissza tudnak rántani maguk

közé, ha nem vagytok készen, képesek ugrálni összetört, megalázott testeteken, szíveteken...na itt a pont, ahol tudni kell nevetni. Itt nem szabad elhinni, hogy ez a valóság, itt kell felállni és elindulni vissza, a jól ismert úton, a jól ismert magaslatokba. Ezen először meglepődnek, aztán megriadnak, végül kétségbeesetten próbálnak kapaszkodni abba, amit meggyaláztak és kihasználtak. Ám ez a szárnyalás olyan hirtelen, gyors és erőteljes, hogy hiába is tartanátok nekik kezetek, már nem bírják a tempót, ott ragadnak a mosárban. Ne sajnáljátok őket...róluk is gondoskodnak odafönt. Ekkor körülnéztek, rájöttek mire volt jó a játék, meglátjátok kik maradtak mellettetek, megköszönitek azt, ami van és élvezitek a létezés minden pillanatát. Most újra fent ülök a hatvanadikon. Békésen kortyolgom a teám, mosolyogva bámulom a fényeket és hálát adok az Úrnak ezért a csodálatos érzésért, hogy a része lehetek. Tudom, hogy egy pillanattal sem hagytam magamra, csak megtanított értékesebben élni.

Hong Kong, 2012 november

szorgalmasan...

serényen
dolgozik a tücsök
mi-közben táncol(ó)
tenger habja fröcsög

nagy szikla tövében
neveti bánatát
ismeri rég benne
nyílik minden virág

varázshegedűjével
az égre muzsikálja;
belehallom illatod
szíved szép dalába

Bibione, 2012 június